

Den oversete ø-kirke. På de danske småøer er kirken et vigtigt, men ofte overset samlingspunkt

AF JAN BENDIX

FRA HVER SIT udgangspunkt bekræfter Karen J. Klint (S), formand for Folketingets Kirkeudvalg og projektleder Hasse Neldeberg Jørgensen fra Folkekirkens projekt "Kirken på Landet", at ø-kirkernes særlige vilkår stort set ikke er kendte i hverken kirkelige kredse eller i offentligheden.

Det stod klart for deltagerne i et seminar arrangeret af Sammenslutningen af Danske Småøer, som netop er afholdt på Limfjordsøen Venø, og hvor de to personer også deltog. Seminaret havde samlet menighedsrådsmedlemmer og præster fra 12 af sammenslutningens øer.

Formålet med seminaret var at øge indsigten i og udveksle erfaringer fra menighedsrådsarbejdet rundt på øerne.

Ø-kirkerne har mange af de samme betingelser, som landkirkerne har – men ud over dem også en del, der knytter sig til øernes geografi og demografi. Når der "klippes" og "beskæres" på samme måde på øerne som på landet, så kan konsekvensen være totalt ødelæggende for kirkelivet og præstearbejdet i øvrigt på øerne.

De fleste ø-præster må dele deres arbejdstid enten med andre øer i nærheden eller med fastlandskirker. Det betyder manglende regelmæssighed i tjenester – og ofte kun tjenester hver 14. dag eller en gang månedligt – ikke særligt befordrende for forkyndelsesarbejdet.

Vikardækning af både præste- og organiststillinger besværliggøres (og fordyres) af afstande fra ø til fastland og af sejlplaner. (På Anholt må vikarer bruge op til fire dage i vinterperioden for at kunne passe en søndagstjeneste.)

PÅ SEMINARET SLOG Karen J. Klint fast, at kirkens rolle på øerne ikke er isoleret til det kirkelige arbejde, men i lige så høj grad er med til at styrke sammenhængskraften mellem foreningsliv, skole og civilsamfundet i øvrigt.

For småøerne har færgedriften altid været en central udfordring. Her har Folketinget truffet principbeslutning om "trafikallik ligestilling", så det med tiden kommer til at koste det samme at sejle en kilometer som at køre distancen i bil.

Inspireret af færge-modellen kan der tænkes i 'kirkelig ligestilling'.

Ordningen er ikke en standardløsning, der trykkes ned over de enkelte kommuner og færge-selskaber, men er en, der etableres i et tæt samarbejde med beboerne på den enkelte ø.

Inspireret af færgemodellen kan der tænkes i "kirkelig ligestilling", som vil indebære kirkeligt arbejde udført forskelligt bestemt af de særlige vilkår, som er gældende for den enkelte ø.

Kerneopgaven for kirken kommer så også til at omfatte rollen med at bevare og styrke sammenhængskraften i lokalsamfundene. Det vil berettigt bruge af ordet folkekirke også i ø-sammenhæng.

Jan Bendix er bestyrelsesmedlem i Sammenslutningen af Danske Småøer.